

aspira sursurilor de potasă operind asupra lichurilor concentrate.

Sursurile de potasă se recunosc prin reacții următoare:

Acidul tartaric. Precipitat alb cristalin de bitartrat de potasă (cremă de tartar), dacă acidul tartaric se întreprindează cu priso.

Acidul cloric și perchloric. Precipitat alb cristalin.

Acidul hidrofluosilicic. Precipitat alb gelatinos.

Acidul carbazotic. Precipitat galben cristalin.

Sulfatul de alumini. Precipitat alb octaedric de alumină.

Bichlorur de platin. Precipitat galben de chlorur îndoit de platin și de potasium.

Cu sursuri. Sursurile de potasă, și mai cu seamă chlorurul, azotatul, carbonatul, coloră flacăra în violet prea sărb.

Sursurile de potasă nu formează precipitații în soluții carbonatilor alcalini, ale sulfurilor și ale cianoferrurului de potasium.

CHLORURU DE POTASSIUMU. KCl.

Chlorurul de potasium cristaliză în cubi să în prisme rectangulare care sînt tot-d'asna anhydre: Este la temperatură joasă în apă, în cele a se toni, și se volatilizează ușor.

Savoarea sa este sărată și amară: 100 de părți de apă la temperatură de 0° dizolvă 19,2 de chlorur de potasium. Aceeași cantitate de apă la temperatură de 100,6 dizolvă 59,3 de acest chlorur. Solubilitatea chlorurului de potasium în apă se adaugă cu temperatură și este proporțională cu această temperatură.

D. H. Rose a făcut o observație curioasă că chlorurul de potasium se descompune în acidul sulfuric anhidru.